

**CERKVENI
OBRAČUNI**

**PATER BOGDAN KNAVS ZAPUŠČA SVETO
GORO NAD SOLKANOM IN ODHAJA V LJUBLJANO**

Borec proti pohlepu

Kot eden redkih predstavnikov cerkve je javno spregovoril ob škandalih, nepravilnostih in finančnih zlomih v mariborski nadškofiji in si upal svojim predstavnikom javno postavljati tudi neprijetna vprašanja

Jani Alič

»Pater **Bogdan Knavs**, hvala za sodelovanje v našem goriškem prostoru. Naj vas vklesane besede popeljejo pogumno naprej.« To je samo eden od številnih zapisov, ki jih lahko v teh dneh zasledimo na družbenih omrežjih v podporo svetogorskemu gvardijanu, ki so ga dobesedno nagnali s Svete gore. Pa ne ljudje, s katerimi je stkal veliko dobrih stikov, ampak njegovi predpostavljeni.

Pater Bogdan Knavs svojega okrogle življenjske obletnice, štiridesetletnice, tako ne bo dočakal kot gvardijan in rektor bazilike na Sveti gori nad Solkanom pri Novi Gorici. Kot vse kaže, bo moral baziliko zapustiti že pred koncem julija in se vrniti v Ljubljano, kjer bo prebival v Plečnikovi mojstrovini, cerkvi svetega Frančiška v Šiški. Da odhaja, je oznanil med pridigo ob maši na binkoštno nedeljo v svetogorski baziliki. Zakaj, ni povedal. Očitno je bila tudi zanj odločitev nadrejenih, da ga premestijo, presenečenje.

Človek, ki je združeval

Avgusta letos bi namreč minila šele tri leta, odkar je postal prvi med sedmimi brati, šestimi duhovniki in laikom, ki skrbijo za Marijino svetišče. Lahko bi ga za še en mandat imenovali za gvardijana frančiškanov, ki skrbijo za Sveto goro. »V treh letih je postal izredno priljubljen med verniki in tudi tistimi, ki se v cerkvi ne prepoznavajo, a so v njem videli človeka in duhovnega pastirja, ki je združeval, kar je dandanes redkost,« pravi **Jurij Paljk**, urednik časopisa *Novi glas*, ki izhaja v zamejstvu v Italiji. Očitno se je zgodilo to, o čemer so ljudje na Primorskem in drugje po Sloveniji že dlje časa šušljali. Da ga bodo kaznovali zato, ker je kot eden redkih predstavnikov cerkve javno spregovoril ob škandalih, nepravilnostih in finančnih zlomih v mariborski nadškofiji, hkrati pa si je upal svojim predstavnikom javno postavljati tudi neprijetna vprašanja ter od njih zahtevati odgovore. Pozval je tudi k poplačilu malih delničarjev, četudi na ceno

lastnih žrtev. »Če sami znotraj cerkve in ustanov, ki jih je naša cerkev osnovala ali pa postala njihova lastnica, nismo sposobni vzpostaviti osnovne socialne pravičnosti, potem bo oznanjevanje krščanskega socialnega nauka postalo novo smešenje lastne cerkve,« je bil kritičen pater Bogdan in vodstvo slovenske katoliške cerkve pozval, naj odgovorne za propad gospodarskih družb kaznuje in ne le obžaluje svojih dejanj. Javno je tudi povedal, da je bil zaradi »hudega ekonomskega pohlepa« pri vodenju cerkvenih gospodarskih družb Zvon 1 in Zvon 2, v katerih je imelo deleže in prihranke več deset tisoč vernikov, storjen »greh zoper pravičnost«. »Poslušal sem ljudi naokoli, njihovo žalost in bolečino in zdelo se mi je potrebno, da se to naredi. Upam, da bo v korist malega človeka.«

Razlogi za premestitev skrivnost

Verjetno pa drezanje v nečedne posle v mariborski nadškofiji ni bil njegov edini greh. Mnogim je šel v nos tudi lanskoletni blagoslov v spominskem parku padlim v NOB na Trnovem nad Novo Gorico, ko je dejal, da padlih in umrlih ne smemo pozabiti in da nihče nima pravice skruniti njihovih grobov in tudi njihovega spomina ne.

Razlogi za tako hitro premestitev gvardijana s Svete gore ostajajo skriti javnosti. Toda v javnost je pricurljala vest, da so sprva nameravali kritičnega patra poslati nekam na Štajersko za kaplana. Pater Bogdan

Page: 7

Reach: 355000

Country: SLOVENIA

Size: 595 cm2

2 / 2

o tem ni želel govoriti. V dneh, ko je za novico izvedel, je na svojem profilu na Facebooku zapisal: »Cerkveni predstojniki hočejo uveljaviti ne dobroto in usmiljenje, ampak samo svojo voljo in svojo moč. Upam, da bo nebeški oče z njimi bolj usmiljen, kot so oni usmiljeni!«

A provincialni minister **Stane Zore** pojasnjuje, da so v redovnem življenju predstavitev sestavni del življenja in služenja, da so pri frančiškanih mandati vezani na tri leta in da bo v letošnjem letu mesto svojega bivanja ali službo, ki jo opravljajo, zamenjalo triindvajset bratov in da jih je od tega enajst, ki se v drug samostan selijo po treh letih in manj.

Pater Bogdan dodaja: »Ob letošnjih predstavitev se počutim, kot bi otroka vprašali, koga ima rajši, mamico ali očija, mamo ali tata. V Šiški sem bil dolga leta, del mojega srca je vedno ostal tam in rad se vračam med dobre in plemenite ljudi. Ob tej priložnosti se iskreno zahvaljujem za vsa sporočila: tukaj javno na Facebooku, za zasebna sporočila, po elektronski pošti, SMS-sporočila ali pa ste me osebno poklicali ter izrazili veselje in radost, da bomo ponovno skupaj. Po drugi strani bom tudi Sveto goro in Primorsko zapustil s težkim srcem. V treh letih sem sklenil čudovita prijateljstva, kjer sem lahko pozdravljal povsem nove obraze globoko vernih, drugače vernih in nevernih ljudi. Odhajam res težko, vendar z občutkom globoke hvaležnosti za vsa lepa doživetja in srečanja.«

Patrovo zlato pravilo

Ne delim ljudi, vsak je človek, vsi smo božji otroci, pravi naš sogovornik, spoštujem zlato pravilo: do drugih se vedem tako, kot bi želel, da se drugi vedejo do mene. Ne ločujem ljudi, vsak je toliko vreden kot jaz, še doda. »Igram nogomet in hokej, sodelujem na dobrodel-

nih prireditvah, kjer sem spoznal tudi Tino Maze. Navijam za hokejiste Jesenic, za katere upam, da se bodo končno pobrali. Težko sem na miru, sem ljudski človek,« razlaga in nadaljuje: »Veliko je treba postoriti tu na Sveti gori. Dograditi moramo romarski dom, dogovarjamo se za kanalizacijo. Sploh dobro sodelujemo z novogoriškim županom **Matejem Arčonom** ter krajevno skupnostjo Solkan in njenim predsednikom **Joškom Lebanom**. Skupaj pripravljamo razstave in koncerte. Stkal sem vezi z mnogimi ljudmi.«

Pater Bogdan ve, da je govoriti eno in delati drugo. Zato sedaj želi, da

med njegovimi besedami in dejanji ne bi bilo razlike. Dosledno hoče izvesti tisto, kar je zahteval od cerkvenih vrhov, namreč skrb za male ljudi in za reveže. Življenje mu je dalo priložnost, da uresniči svoje načelo. Nedavno tega je podedel manjše stanovanje od vdove, ki ni imela otrok. Gospa je bila velikodušna in je želela, da imetje razdelijo ubogim. Zato bo pater Bogdan takoj po prodaji stanovanja in prejetju kupnine zaprosil vodstvo slovenske frančiškanske province, da pridobljeno imetje razdeli najbolj potrebnim. Prepričan je, da bi lahko nekaj tako simbolnega naredil tudi vrh slovenske cerkve. ■

